

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Flagella & cruces visu horridas, & malas sensu, in recessu, bonas atque
vtiles esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Gorgias, qui, se nihil nescire, iactaret, & ardelionibus huiusmodi nusquam non referta essent omnia, solus hic homo, *unum se scire*, dictitabat, *quod nihil sciret*. Atqui, si Silenum hunc explicuisses, videlicet numen inuenisses potius, quam hominem; animum ingentem, sublimem, ac verè Philosophicum, omnium rerum, pro quibus cæteri mortales currunt, nauigant, sudant, litigant, belligerantur, contemptorem; iniurijs omnibus superiorem, & in quem nullum omnino ius haberet fortuna, & vsque adeò nihil timentem, vt mortem quoque nulli non formidatam contempserit: in tantum, vt cicutam eodem biberit vultu, quo vinum solet; vtque iam moriens etiam in Phædonem suum iocaretur, & sapiens oraculo, immo omnium mortalium sapientissimus pronunciaretur.

Hunc talem, facie vilem, pectore incomparabilem Alcibiades cum Silenis idcirco contulit; quia olim Sileni statuzæ feciles fuerunt, & ita concinnatæ, vt diduci & explicari possent. Clausæ ridiculam ac monstrosam tibicinis speciem habebant: apertæ subito numen ostendebant, vt artem sculptoris gratiorem; iocosus faceret error. Imaginum autem istarum argumentum sumptum erat à ridiculo illo Sileno Bacchi pædagogo, numinumque Poëticorum morione. Ita nimirum non solum multi hominum habitu, vultuq; longè minùs præ se ferunt, quàm in animo claudant; sed quàm plurimæ res quoque aliæ, in speciem, & primâ, quod aiunt, fronte, malæ, viles, miserabiles videntur, quæ tamen interiùs, ac propiùs contemplanti, atque re ipsa sunt bonæ, pretiosæ, & admirabiles.

Quidquid, in omni genere rerum, præclarior est, id minùs in conspicuo est. In ipsa cognitione, semper germana rerum veritas altissimè latet, qua nec facile, nec à multis deprehenditur. crassum vulgus, quoniam præpostere iudicat, nimirum ex his, qua maxime sensibus corporis obuia sunt, aestimans omnia, passim & labitur, & errat, ac falsis bonorum & malorum simulachris deluditur. In summa, prima mundi lex est: **QVÆRENDE FACULTATES, DEINDE VIRTVS,** cui è diametro oppositam tulit, qui dixit: *Querite primùm regnum Dei, & iustitiam eius.*

Hinc discipulis suis, & amicorum charissimis non promittit diuina Sapiencia fascès, non titulos honorum, non chlamydes & tiaras, non aureos annulos, & montes, & *precedentia longi agminis officia;*

VI.

Matth. 6. 33.

VII.

- Matth. 10. 17. officia; sed opprobria, sed flagella, sed persecutiones. Tradent vos, inquit, in Concilijs, & in Synagogis suis flagellabunt vos: & ad Praesides & Reges ducemini, propter me. itēque: Absq; Synagogis facient vos, sed venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur se obsequium prestare Deo. Et, in tempore, inibi, appositum est: Hac locutus sum vobis, ut non scandalizemini. Mundus, & DEI scientiā destituti scandalizantur; qui DEVM intus nōrunt, qui arcana iudicia, consiliāq; DEI perscrutati sunt, in his rebus, ingentem agnoscunt thesaurum latitare. Verbum enim Crucis pereuntibus quidem stultitia est, ijs autem, qui salui fiunt, id est, nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo. Vbi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius seculi? Nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi? Nam quia in Dei sapientia non cognouit mundus, per sapientiam, Deum: placuit Deo, per stultitiam praedicationis, saluos facere credentes. An non enim mundo stultitia videtur, iniurias, contumelias, dolores, calamitates vocare bona? & eos beatos pronunciare, qui persecutionem patiuntur? Et tamen diuina sapientia ita loquitur, quæ etiam addit: Beati estis, cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum, aduersum vos, mentientes, propter me: gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis. Si bona est merces hæc, bonus est labor, cui ea promittitur, quia utilis ad eam promerendam. Est enim vtile quoddam utique bonum; & tantò maius bonum, si vtile est ad summam beatitatem.

VIII.

Nemo dicat: si bonus est Deus, cur mala permittit? cum ea, quæ stulti mala putant, bona sint. Nemo dicat: vel potest Deus facere, ut mundus careat arumnis, & non vult facere; vel non potest miseras è terris remouere: si non potest, ergo ipse miser est, quia impotens; si potest, & non arcet, ergo inuidus, aut malignus. Potest omninò Deus, ex exilio, patriam, è Caucaaso Paradisum, è terra, coelum facere; sed non vult, hoc ipso, quia optimus, & quia potentissimus est. Nam ea ipsa, quæ mala putantur, homini optima sunt; ideò ea vult homini, ex sua bonitate, Deus: ut autem optima sint, infinitæ sapientiæ eius, potentia est: quæ vel inde est suspicienda, quia è malis potest bona facere; per labores ad quietem ducere; per dispendia corporis, animæ lucrum procurare; denique